12de JAARGANG No. 1731

De Arubaanse Courant

ZATERDAG 12 SEPT. 1953

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen. - (Tel. thuis 1824) Abonnement f 2.50 per maand

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 94, Tel. 1282. — Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. 5067. — Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N. V., Tel. 1277

Contract met Stichting Bethanie goedgekeurd

Vergiftigde stemming tijdens behandeling van Yrausquin's beschuldiging aan De Palm's adres

Het schouwspel, dat de overvolle tribune gisteravond tijdens de eilandraadsvergadering, welke van acht uur tot tien over twee duurde, te aanschouwen kreeg, was niet bijzonder verheffend en wij hebben (voor de eerste maal) en met teleurstelling moeten constateren, dat vele van de slechtste gebruiken, in zwang bij de Staten der Nederlandse Antillen, thans een weg hebben gevonden naar de Eilandraad. Voor een groot deel werd door de verschillende sprekers het woord gericht tot de publieke tribune en werd partij- en stemmenpolitiek van het zuiverste water bedreven. Af en toe vlamden de hartstochten op en het was vooral aan de rustige en bezadigde leiding van wnd. voorzitter, Gedeputeerde F. de Wever te danken, dat toch nog steeds vrij spoedig de woedende woordenstromen binnen de perken werden teruggebracht.

Toen de voorzitter om acht uur de vergadering opende, was de Raad voltallig aanwezig, terwijl als bestuursgemachtigde de Eilandsontvanger, de Heer van den Brink voor de Bestuurstafel had plaats genomen. Aan de bestuurstafel zaten de Gedeputeerden en Secretaris Kerstens.

De notulen werden goedgekeurd en van de ingekomen stukken werden dé meeste als kennisgeving aangenomen, terwijl slechts enkele nader werden bekeken. De voorzitter heette de nieuwe leden T. R. A. de Palm, W. Nisbeth en Th. J. Figaroa van harte welkom.

Na het opmaken van de agenda bleken nog vier nieuwe stukken te zijn binnengekomen, t.w. een viertal brieven, alle met gelijkluidende tekst, waarin een aantal ingezetenen, meest Curacaoenaars, aan de Raad meedeelde dat zij het vertrouwen in de Heer de Palm opzegt en van mening is, dat hij het mandaat, hem door zijn kiezers verleend, heeft geschonden. Nadat het publiek, dat roerig werd, tot de orde was geroepen, werden deze brieven naar de Afdelingen verwezen.

Verkiezing Gedeputeerde uitgesteld

Het derde agendapunt leverde al direct een verrassing op, doordat de Heer Werleman, namens zijn fractie verzocht de verkiezing van een Gedeputeerde voor de post, welke door het bedanken van de Heer Croes vacant is gekomen aan te houden, teneinde de leden meer gelegenheid te geven zich voor te bereiden. Dit voorstel wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Invorderingsverordening brengt tongen in beweging

Bij de algemene beschouwingen over het ontwerp Invorderingsverordening merkt de Heer Yrausquin op, dat de achterstand bij de inning van de belastingen in eerste instantie te wijten is aan de Fiscus. Door de achterstand bij het opmaken van de aanslagen kan het gebeuren, aldus de Heer Yrausquin, dat belastingplichtigen 3 of 4 aanslagen tegelijk thuisbezorgd krijgen en het spreekt dan wel vanzelf, dat de belastingbetaler in moeilijkheden komt.

Bij het innen zou men onrechtvaardig te werk gaan. Zo haalt de Heer Yrausquin een voorbeeld aan van een arbeider, die om zijn achterstallige belasting te betalen, gedwongen werd vijf achtereenvolgende weken 20% van zijn salaris af te staan. Een andere arbeider moest f 95.— ineens betalen en een vrouwelijke bediende in een restaurant, die f 80.— per maand verdient en vijf kinderen heeft, en door kinderaftrek juist onder het minimum belastbaar inkomen viel, kreeg toch een aanslag, omdat zij door berekening van door haar genoten vrije kost, juist binnen de belastinggrens valt. Is dat billijk?, roept de Heer Yrausquin dan pathetisch uit: Wordt hier niet door de Fiscus het brood genomen uit de mond van vijf kinderen?

Verder acht de Heer Yrausquin het gewenst, dat er een betere regeling komt voor die gevallen, waarin de belasting door de werkgever van de werknemer wordt ingehouden. Ook drukken de Invorderingskosten te zwaar op de kleine belastingbetaler. Het komt voor dat een aanslag van 5 tot 6 gulden verhoogd wordt met f 9.— invorderingskosten. Spreker noemt het antwoord van het Bestuur, dat men nu eenmaal moet zorgen, dat de belastingen tijdig worden betaald, zeer merkwaardig. Het toont dat het Bestuur geen oog heeft voor de noden van de arbeidende klasse. Juist degenen die de kleinste bedragen moeten betalen, hebben het financieel vaak het allermoeilijkst. Het ontwerp beoogt een snellere invordering en spreker acht het onbillijk de mensen te laten bloeden omdat de Fiscus achter was met het uitzenden van aanslagbiljetten en dat nog wel in een tijd waarin de werkloosheid stijgt en de lonen teruglopen.

Rentevoet te hoog

De Heer Eman acht het ontwerp wel goed, maar dringt er bij het Bestuur op aan, dat de grootste soepelheid wordt betracht ten aanzien van degenen die het moeilijk hebben. Een fout acht de Heer Eman het, dat de rente welke berekend wordt op achterstallige betalingen, gesteld is op ½% per maand, hetgeen neerkomt op 6% per jaar. Die rente is onbillijk hoog en hij stelt daarom voor deze te verlagen tot ¼% per maand, hetgeen neerkomt op 3% per jaar.

Is het verder mogelijk de ambtenaren ook in de districten te laten invorderen?

De Heer De Wever, geeft namens het bestuurscollege gaarne de toezegging, dat met de grootst mogelijke souplesse wordt opgetreden. Verder wijst hij er op, dat de grootste achterstand bestaat bij de inning van belastingen, die nog aan het land verschuldigd zijn. Daarover heeft het B.C. dus niets te zeggen. Het gaat hier alleen om de belastingen welke bestemd zijn voor het eiland.

Ontvanger weerlegt sentimentele sprookjes met feiten

Het penningske van de weduwe

Op verzoek van de voorzitter geeft de Heer van den Brink dan een toelichting. Hij wijst erop, dat de voorbeelden die door de Heer Yrausquin werden aangehaald weinig of niets uitstaande hebben met het onderhavige ontwerp. Gaarne wil hij echter, voor zover mogelijk enkele bijzonderheden mededelen, waaruit het de leden duidelijk zal worden, dat het voor de ontvanger lang niet altijd gemakkelijk is de gelden in te vorderen.

Spreker moet toegeven, dat de Fiscus ten dele schuld heeft aan de achterstand bij het uitzenden van de aanslagen. Dit komt door 't grote personeelsgebrek, waarmee men op het Ontvangerskantoor steeds te kampen had. Intussen is in dit gebrek voorzien en de achterstand zal, naar mag worden aangenomen, op korte termijn zijn ingehaald...

Voor een belangrijk deel zijn echter ook de belastingbetalers zelf schuld aan de achterstand. Velen en vooral onder de zakenlieden komt dit nog wel eens voor, zenden geen aangiftebiljet in. Momenteel heeft het ontvangerskantoor bijvoorbeeld van 60 belastingplichtigen nog geen aangifteformulier terugontvangen over...1945, van 85 nog niet over... 1947. En dan staat men nog verwonderd, als de Ontvanger tenslotte na vele waarschuwingen ingrijpt.

Wat de arbeider betreft, die vijf weken lang 20% van zijn inkomen moest missen om belastingen, mogelijk van 1946 of 1947, te betalen; in dat geval is de Ontvanger nog soepel opgetreden, want wettelijk had hij 1/3 van het salaris kunnen inhouden.

Het verhaal over de Weduwe is niet geheel, zols de Heer Yrausquin het zo aandoenlijk schetste. De vrouw had inderdaad vijf kinderen, maar drie ervan waren van een eerste man, die voor het onderhoud moet zorgen. Dat vrije kost en inwoning worden berekend is nu eenmaal een wettelijk voorschrift, waar de Ontvanger niets aan kan veranderen. Al het huishoudelijk personeel moet hierover belasting betalen. Bovendien moest de betreffende vrouw over haar jaarinkomen de kapitale som van f 8.70 betalen, hetgeen per week dus op ongeveer 17 cent komt... Het brood, dat de Fiscus de kinderen uit de mond nam, moet dus wel van kleine omvang zijn geweest.

Achterstand beliep millioenen

Toen ik hier twee jaar geleden kwam, aldus de Heer van den Brink, was de achterstand bij de invordering f 4.500.000.— en het moet een ieder toch duidelijk zijn, dat wil het land of het eiland aan zijn (noodzakelijke) trek komen, dat hier moet worden ingegrepen.

Het voorstel om de Ontvanger te laten oordelen of gelden al dan niet inbaar zijn, kan spreker niet geslaagd achten. Dit is werk van de Deurwaarder.

Of de kosten van Invordering verlaagd kunnen worden, ligt niet aan Spreker om te beoordelen. Hij kan zich slechts aan zijn instructies houden. Overigens is het door de Heer Yrausquin genoemde bedrag onjuist. Voor een klein bedrag is het maximum aan verderingskosten f 5.50 en niet f 9.—.

Indien men tenslotte zou ingaan op het voorstel van de Heer Yrausquin om voor kleine bedragen niet over te gaan tot vordering bij dwangschrift kan men tot gekke conclusies komen. Men zou versteld staan, indien men de gegevens zou kunnen bekijken...

Velen zijn jaren achterstallig met het betalen van belastingen, maar hadden in de jaren dat zij belastingplichtig waren, toch een goed salaris en leefden toen in betrekkelijke luxe. **Er zit niet anders op, dan invorderen. Dat geldt voor de kleinen en voor de groten en vaak zijn de moeilijkheden waarvoor de grote belastingbetaler zich geplaatst ziet nog ernstiger, dan die van de kleinen...** De Ontvanger is echter steeds met de grootst mogelijke soepelheid opgetreden. Ondanks de grote achterstand is met bijna iedereen een regeling mogelijk geweest en was het slechts in één geval nodig over te gaan tot „verkopen". Er moet echter geëist worden, dat de afspraken met de grootste nauwgezetheid worden nagekomen en men mag de weg van vroeger niet weer gaan bewandelen dat de achterstallige betalers zich aan door henzelf aangegane afspraken in het geheel niet hielden.

De eis die gesteld moet worden is, dat men de belasting over 53 nog dit jaar in zijn geheel voldoet en dat een regeling wordt getroffen voor hetgeen men verder nog van voorgaande jaren schuldig is. Hieraan is niet te ontkomen.

De Heer van den Brink gelooft niet dat het de moeite loont filialen van het ontvangerskantoor in de buitendistricten te openen. Hij heeft reeds voorgesteld de kantoor uren op San Nicolaas uit te breiden en mogelijk kan een regeling worden getroffen dat ambtenaren van het ontvangerskantoor eens of twee maal per maand enkele uren zitting houden in de districten. Er mag echter niet uit het oog worden verloren, dat belasting een „brengschuld" en geen „haalschuld" is.

Yrausquin blijft ontevreden

De Heer Yrausquin is met deze uiteenzetting nog maar matig tevreden en geeft als zijn mening, dat de opmerking van de Ontvanger over het inhouden van 20% van het salaris van de arbeider, typerend is voor de geest, die op het Ontvangerskantoor heerst. Hij eist meer begrip voor de moeilijkheden van de kleine belastingbetalers. De moeilijkheden van de „grote" betalers, interesseren hem niet.

Na nog wat heen en weer gepraat komen er dan verschillende voorstellen en moties. De Heer Lopez stelt voor in artikel 3 het getal 25 (werknemers) te wijzigen in 50, welk voorstel wordt aangenomen. Dit betekent dat in het vervolg een kleiner aantal werkgevers verplicht wordt de inkomstenbelasting van het personeel van het salaris in te houden.

Het voorstel van de Heer Eman tot het verlagen van de rentevoet voor achterstallige betalingen met de helft en te brengen op ¼% per maand, wordt aangenomen, na een wat verhit debat tussen de Heren Eman en Yrausquin, die elkaar over en weer verwijten politieke stunten uit te halen.

Een voorstel van de Heer Yrausquin om voor aanslagen beneden de f 25.— de invordering per dwangschrift te laten vervallen en hier te laten innen door een bode, volgens instructies van het Bestuurscollege, sneuvelt, waarbij de Heer Nassay er nog op wijst, dat dit niet de methode is om de kleine man te helpen. Men zou hem meer helpen met het verhogen van de grens van het minimum belastbaar inkomen. Hierover kan de Raad echter niet beslissen, daar dit een landszaak is.

Nadat de Heer Yrausquin nog verteld heeft, dat hem inderdaad ook verschillende gevallen bekend zijn, waarbij de Ontvanger met de juiste soepelheid optrad, wordt het ontwerp in zijn geheel zonder hoofdelijke stemming aangenomen en de Heer de Wever dankt de Heer van den Brink voor zijn aanwezigheid en inlichtingen.

Hoog spel

△ Op de hoogst ernstige beschuldigingen die gisteravond en vanmorgen vroeg in de Raadzaal weerklonken, willen wij vandaag nog niet ingaan, omdat de kruitdamp nog niet voldoende is opgetrokken en ons hoofd nog duizelt . . .

Maar wel is het nuttig te wijzen op een ander belangrijk punt. De oppositie is gisteren begonnen met een spel, dat sinds enkele jaren in de Staten tot de normale gang van zaken behoort. Het op de openbare vergadering behandelen van tal van technische amendementen, die in feite thuishoren op de Afdelingsvergaderingen. Dit werkt vertragend en brengt het grote gevaar met zich mee, dat van de Raadsleden geëist wordt, dat zij zich au-bout-portant moeten uitspreken over zaken waarvan zonder grondige voorbereiding de draagwijdte niet kan worden overzien.

Tal van amendementen klonken zeer aannemelijk, maar staande de vergadering werd het uit de debatten toch al duidelijk, dat het onpractisch en gevaarlijk is, ze zonder meer over te nemen of te verwerpen. Voor een partij is het aantrekkelijk deze politiek te volgen, omdat zij aantrekkingskracht uitoefent op de publieke tribune. De sfeer die ontstaat kan echter nauwelijks als vruchtbaar worden beschouwd, voor normale, vruchtdragende parlementaire arbeid.

Een nevengevaar, dat mogelijk nog groter is, blijft, dat de partijtegenstellingen voortdurend worden toegespitst en dat het kiezersvolk van de ene sensatie in de andere valt . . . Zovele sensaties en prikkelingen, dat dit soort vergaderin-

(Vervolg op pag. 4)

HENNY EMAN TERUG OP ARUBA

Gistermiddag is de Heer Henny Eman van zijn zakenreis naar Caracas op Aruba teruggekeerd.

Over de resultaten van zijn pogingen op Arubaanse steenslag te verkopen aan het aannemersbedrijf dat werkzaamheden verricht aan de haven van Maracaibo, konden wij nog geen nieuws krijgen.

Ontwerp personenverkeer vol voetangels en klemmen

Yrausquin wenst landskind „werkelijk" te beschermen

De Heer Yrausquin is weinig te spreken over het ontwerp eilandsverordening openbaar personenvervoer. Hij meent in de Memorie van toelichting een tegenstrijdigheid te vinden als het B.C. enerzijds beweert dat het ontwerp er op uit is het landskind te beschermen, de werkloosheid te verminderen en anderzijds de verdiensten op te voeren. Deze laatste twee zaken zijn niet met elkaar te rijmen, aldus de Heer Yrausquin. Het is verheugend, dat het Bestuur het landskind wil beschermen, maar merkwaardig is het dat men hiervoor nu juist het poverste onderwerp heeft uitgekozen. Spreker zou vele andere zaken kunnen noemen, waarbij het landskind meer bescherming nodig heeft en verdient.

Het ontwerp is in vele opzichten te vaag en het maakt geen einde aan de praktijken, die nu zijn ingeslopen en welke het mogelijk maken voor een „rechtspersoon" het landskind slechts als stromannen te gebruiken, en „vreemde" chauffeurs te laten rijden.

Spreker is een wonderlijk geval bekend. Er was een landskind, die vergunning vroeg om gedurende zijn ziekte zijn bus te laten rijden door een Portugees chauffeur. Dit verzoek werd afgewezen, omdat men het landskind wilde beschermen. Wie beschrijft de verbazing van de chauffeur, toen enkele weken later dezelfde Portugees een eigen vergunning kreeg? Die Portugees had een beperkte toelating en was onder garantie van de Heren Ruiz en de Cuba. Bij navraag bleek, dat de toelating gewijzigd was en onbeperkt was geworden, omdat de Portugees een busje had gekregen, nadat hij een welbekend politicus in de arm had genomen. Toen er van de zijde van de hogelijk verontwaardigde chauffeurs klachten kwamen, (hilariteit op de tribune) en 43 chauffeurs vroegen de vergunning in te trekken, werd aan de Commissaris van Politie een rapport gevraagd en deze liet weten, dat de Portugees een zindelijk, eerlijk, spaarzaam man was, niet verslaafd aan drank en niet levende in concubinaat. De Portugees werd opgehemeld en de Arubaan afgekraakt en het merkwaardige, aldus de Heer Yrausquin, was dat het B.C. zonder meer accoord ging met dit rapport van de Commissaris van Politie.

Indien men het landskind werkelijk wil beschermen, dan dient dit ontwerp gewijzigd te worden. De voetangels en klemmen moeten er uit. Het moet onmogelijk worden gemaakt, dat de vergunningen handelswaarde krijgen en verhandelbaar zijn. Het is nodig dat in het ontwerp wordt vastgelegd dat de chauffeur van een busje landskind, Antilliaan moet zijn.

H-wagen chauffeurs ontevreden

De Huurautochauffeurs zijn niet tevreden en hebben gevraagd de bevoegdheid van de verschillende soorten van auto's, die het openbaar vervoer onderhouden, vast te leggen. Dit is niet gedaan.

Eman ziet verbetering

De Heer Eman is beter over het ontwerp te spreken. Aan vele verlangens is voldaan en er is voldoende rekening gehouden met het verlenen van voorrang aan het landskind. Aan allerlei misstanden als de mogelijkheid vergunningen te verkopen is een einde gemaakt. Zoals bekend heeft Curacao al sedert het begin van dit jaar een soortgelijke regeling en de voorstellen die de Heer Yrausquin doet zijn letterlijk uit de Curacaose tekst overgenomen (vreugde en gelach op de tribune).

Jammer genoeg kan men niet alles uit de Curacaose wet overnemen. De economische toestand op Aruba is momenteel niet zo rooskleurig, dat men net als op Curacao aan de vergunninghouders van vreemde nationaliteit kan toestaan **twee jaar te blijven rijden totdat ander werk is gevonden. Hoe humaan en edel die maatregel is, hier** mag men de buitenlandse vergunninghouders niet langer dan een half jaar toestaan om naar ander werk uit te kijken.

De Heer de Palm wijst er op, dat het ontwerp verstrekkende gevolgen heeft en dat het op drastische wijze ingrijpt in het particulier leven van vele mensen.

Spreker is een tegenstander van het protectionisme, maar wil er toch bij het B.C. op aandringen, dat bij het uitgeven van vergunningen niet in de eerste plaats wordt gelet op de wenselijkheid, maar vooral op de noodzaak ervan.

De Heer Finck dient een amendement in om de commissie voor toewijzing van vergunningen te laten bestaan uit tenminste zeven leden, waarvan er een moet worden aangewezen door de Arubaanse Chauffeurs Bond.

Dit amendement wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De Heer Lopez wenst middels een amendement vast te leggen, dat de vergunning slechts voor een jaar geldig is. De Heer Eman wijst er op, dat in het ontwerp staat, dat het B.C.regelen stelt ten aanzien van de voorwaarden van de vergunning.

Gevaarlijke overhaasting

De Heer Nassy merkt op dat men zich op gevaarlijk terrein begeeft door staande de vergadering, en nadat alles al in de afdelingen behandeld is met tal van amendementen te komen, waarvan men de draagwijdte thans niet kan overzien. Indien er meer amendementen zijn, stelt hij voor het gehele ontwerp opnieuw naar de afdelingen te verwijzen.

De Heer Finck stelt voor een voorschrift op te nemen tot het aanhouden van een lijst, waarop de aanvragen in volgorde van het binnenkomen worden genoteerd, waarbij dan nog de verplichting aan de commissie wordt opgelegd om de aanvragers schriftelijk te laten weten op welke plaats zij staan.

De Heer de Wever spreekt er zijn teleurstelling over uit, dat al deze voorstellen niet eerder en wel tijdens de behandeling in de afdelingen naar voren zijn gekomen. Overigens verwijst hij naar de Memorie van Toelichting, waarin staat, dat het B.C. zich voorstelt een officieuze lijst aan te houden. Vele leden geven dan hun mening over het al of niet noodzakelijk zijn van een openbare wachtlijst. Na uitvoerige debatten wordt het voorstel Finck dan verworpen met 13 stemmen tegen en 8 voor.

De Heer Yrausquin wenst opgenomen te zien, dat een aanvrager die voor de commissie moet verschijnen zich kan laten bijstaan door een raadsman. Tevens stelt hij voor bij het intrekken van een vergunning de gelegenheid van Hoger beroep bij de Eilandraad open te stellen. Het eerste voorstel wordt ingetrokken, nadat de voorzitter de verzekering heeft gegeven, dat dit volgens de bestaande wet mogelijk is en ook altijd zal worden toegestaan. Over het tweede punt wordt dan weer uitvoerig gedebatteerd, waarbij verschillende sprekers, onder wie de Heren Goedhoop en de Palm er op wijzen, dat men principieel voorstanders is van het instellen van een instantie voor Hoger beroep, maar dat men er ernstig aan twijfelt of de Eilandraad wel de aangewezen organisatie daarvoor is. Zij pogen deze kwestie buiten de politiek te houden. De Heer de Palm herhaalt dat men over deze kwesties niet een twee drie kan beslissen en dringt opnieuw aan op verwijzing naar de afdelingen.

De Heer Lopez is een andere mening toegedaan en verwijt het Bestuurscollege, dat zovele maanden de tijd gehad heeft voor de voorbereiding van dit ontwerp, dat het niet met een gedegener voorstel is gekomen. Tijdens de beraadslagingen in de afdelingen heeft hij al **het nodige over dit ontwerp gezegd**

(Lees verder op kolom 8 onderaan)

(Van kolom 7)

terwijl hij na de vergadering nog maals een grondige studie van een en ander gemaakt heeft. Vandaar al deze amendementen.

Na een schorsing van tien minuten en nog meer rethoriek krijgt de Heer Yrausquin dan met 13 tegen 8 stemmen zijn zin en wordt de Eilandraad aangewezen als beroepsinstantie voor chauffeurs, wier vergunning wordt ingetrokken.

Een ander voorstel van de Heer Yrausquin om in het ontwerp de woorden „voor op de Antillen geboren of elders uit Antilliaanse ouders geboren personen" toe te voegen wordt dan nog zonder hoofdelijke stemming aangenomen, waarna ook het gehele ontwerp, waarin nog tal van technische wijzigingen worden aangebracht wordt goedgekeurd.

(Lees verder op pagina 3)

Tien miuten op 2100 meter diepte

Het diepste punt onder de zeespiegel - dieper dan tot waar prof. Piccard is gedaald - ooit door mensen bereikt, lag 2100 meter onder de blauwe golven van de Middellandse Zee. Op 14 Augustus lieten twee Franse marine-officieren - kapitein Nicolas Houot en lt. Henri Willm - zich in een verbouwde Bathyscaaf-Piccard zakken tot op de bodem. „Wij konden daar niet meer dan een meter of vier voor ons uit zien", vertelden zij, „maar wat wij zagen was prachtig. Het was als een wonderlijke kleurenfilm."

Houot en Willm zagen geen grote zeemonsters, maar wel millioenen kleine gelatine-achtige wezens, die glansden in de diepe duisternis. Sommige lieten hun licht uit en aan gaan als glimwormen, andere gloeiden constant met een mysterieus licht. „De rose en oranje gekleurde waren heel decoratief", vonden de Franse officieren. „Zij waren helemaal niet zenuwachtig door onze nabijheid."

Evenmin als Piccard zijn Houot en Willm van plan het diepzeeduiken er nu verder aan te geven; en evenals de bejaarde professor, de uitvinder van de bathyscaaf, willen zij proberen een diepte van 4000 meter te bereiken. Eerst echter moeten zij nog enige verbeteringen aanbrengen aan hun duiktoestel. Zij" hopen daarmee in October gereed te zijn. Waar zij dan zullen afdalen, staat nog niet vast. Zij hebben twee mogelijkheden op het oog: bij Kaap Matapan in Griekenland, of voor de kust bij Lissabon in de Atlantische Oceaan.

Tot de dingen, die Houot en Willm voor hun nieuwe duik willen verbeteren, behoort de lichtvoorziening onder water. „Wij hebben bemerkt dat zelfs twee machtige zoeklichten van 1000 Watt elk de duisternis beneden de 600 meter niet voldoende kunnen doordringen. Wij zullen de lichtsterkte moeten verdubbelen. Ook moeten wij een betere methode vinden om ons horizontaal onder water te bewegen. Er moeten zwaardere motoren en grotere schroeven aan onze boot komen."

De futuristisch aandoende boot lijkt enigszins op een miniatuur-onderzeeër met een halve bol aan de onderzijde gehecht. Zij meet 35 ton en is door Willm gebouwd uit een bathyscaaf van Piccard, die de Franse marine van België heeft geleend en nu hoopt in eigendom te verwerven. In de originele bathyscaaf heeft Piccard in 1948 zijn duikpogingen voor de kust van Dakar ondernomen. Houot en Willm zullen niet zelf in staat zijn het leven op grote diepte te bestuderen. Zij hopen daarmee in October gemaar als zij hebben bewezen, dat hun toestel goed werkt, kunnen diepzee-onderzoekers er gebruik van maken.

Op 14 Augustus bleven de Franse officieren tien minuten lang op 2100 meter diepte. Maar er is genoeg zuurstof aan boord om toekomstige diepzee-onderzoekers in staat te stellen 24 uur in dit toestel op grote diepte te verblijven. De bathyscaaf wordt gelanceerd van een moederschip, maar is daarmede niet verbonden. Zij gedraagt zich onder water enigszins als een vrije ballon in de lucht, met inbegrip van het principe van ballast. In plaats van stijging en daling, als bij een luchtballon, te regelen met zandzakken en gas, voert de bathyscaaf metalen gewichten mee, die met magneten aan de buitenwand gekleed zitten, terwijl meegevoerde benzine (lichter dan water) de boot naar boven doet gaan als de ballast wordt losgelaten.

De opstijging gaat veel vlugger dan de duik. Willm heeft 38 verschillende modellen in de laboratoria beproefd voor hij met het huidige toestel letterlijk „in zee" ging. Financiële hulp is verleend door het Fonds National de Récherches.

Regerings voorstel tot wijziging wetboek van strafvordering

De Regeringsraad schrijft de Staten onder meer:

Het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao is een afspiegeling van het Wetboek van Strafvordering zoals dit in Nederland gedurende een negentigtal jaren tot 1 Januari 1926 gegolden heeft.

Gelet op de ouderdom van het wetboek behoeft het geen verwondering te baren. dat verschillende der daarin vervatte bepalingen niet meer beantwoorden aan de eisen van het huidige tijdsgewricht.

Met name geldt zulks ten aanzien van de regeling van het voorbereidend onderzoek en meer bepaaldelijk voor wat betreft de tijdens dat onderzoek aan de verdachte c.q. beklaagde en diens raadsman toekomende rechten.

Tot op heden heeft de raadsman eerst toegang tot de beklaagde na betekening van de beschikking houdende verwijzing naar de terechtzitting en kunnen raadsman en beklaagde - deze laatste mits niet in verzekerde bewaring zijnde - eerst na genoemdtijdstip inzage nemen van de processtukken. Slechts in 't zich in de praktijk weinig voordoende geval van instructie wordt het tijdstip waarop de genoemde bevoegdheden ingaan blijkens artikel 111 enigszins en tijdelijk vervroegd.

Het komt juist voor om de meergenoemde bevoegdheden op ruimere schaal toe te kennen. In het ontwerp is te dezen aanzien het Nederlandse thans vigerende Wetboek van Strafvordering als voorbeeld gekozen, zonder dat dit echter op de voet werd gevolgd. Gelet op de in de Nederlandse Antillen geldende, van die in Nederland in velerlei opzicht afwijkende toestanden, wordt het noodzakelijk geoordeeld een weg te kiezen, welke het midden houdt tussen de op dit stuk in het oude en in het nieuwe Nederlandse Wetboek van Strafvordering neergelegde regelingen.

Het komt juist voor om de meergenoemde bevoegdheden op ruimere schaal toe te kennen. - Conform het in Nederland thans geldende systeem is in het ontwerp neergelegd de bevoegdheid van de raadsman om in principe vanaf de aanvang van het voorbereidend onderzoek met de gedetineerde verdachte in vrij contact te treden.

Tevens werd een regeling betreffende het kennisnemen van de processtukken tijdens het voorbereidend onderzoek getroffen.

Een aantal meer of minder incidentele wijzigingen en aanvullingen welke ten dele mede beogen de processuele positie van de verdachte c q. beklaagde gedurende het voorbereidend onderzoek te verstevigen, werden voorts in het ontwerp verwerkt.

Reclassering

Nu de Stichting voor Reclassering en kinderbescherming in feite diensten ten behoeve der justitie verleent, komt het noodzakelijk voor zulks op wettelijke basis te stellen, gelijk in Nederland reeds geschiedde.

(Vervolg op pag. 3)

IN DE GEEST VAN VIVIAN

EEN SPANNEND VERHAAL

(17)

„Zullen we ze dan naar het grote huis brengen Asey?" vroeg Talbot hulpeloos, „ik weet niet wat ik anders doen moet......"

„Naar het grote huis? Naar die vrouw?" vroeg Betsey vol afschuw. „Dat mens denkt, dat wij Vivian vermoord hebben! Dat doe ik niet! Ik wil haar niet meer zien!"

„Wat is dat voor een gebouw hier vlak naast?" vroeg Talbot. „Een kas? Asey, breng ze dan daar naar toe en kalmeer ze, dan kan ik me ondertussen met de anderen bemoeien."

Tenslotte zat Asey met de twee snikkende vrouwen in de [illegible] heftig tegen het glazen dak en zo nu en dan deed de wind de ruiten rinkelen. Carol huilde, Betsey wreef met een miniatuur zakdoekje over haar ogen zonder merkbaar resultaat.

„Dit zou men," zei Asey, „een vochtige bijeenkomst kunnen noemen. Kom, jullie tweeën, kop op en een beetje flink!"

„Wees toch niet zo... zo bruut, Asey!" zei Betsey., ,Het is... was tenslotte toch haar moeder!"

„Ik kende haar haast niet," snikte Carol, „maar ik ben er toch beroerd van!"

„Ja, het spijt me erg voor je," zei Asey, „en ik begrijp dat het voor Bets ook heel akelig is, maar er is maar weinig tijd beschikbaar en als we niet erg oppassen, maakt mevrouw Montford jullie beiden tot de zondebokken van dit geval. Gesnapt?"

„Allicht," zei Betsey. „Maar moeten we ons daar iets van aantrekken? Wat kan zij ons eigenlijk doen'?"

„Ik weet niet, wat ze kán doen, maar wel, wat ze van plan is te doen en naar mijn opinie is dat bij deze dame ongeveer hetzelfde. Kom, wees nu eens flink en luister..."

„Asey..."

„Luister nu maar eens naar mij. Vivian is vermoord. Mevrouw Montford is bang, dat zij of iemand van haar huishouden hier last mee zal krijgen. Jullie tweeën komen hier onverwachts binnenzeilen. Dit zijn de feiten. Wat is natuurlijker, dan dat ze het nu op jullie probeert af te schuiven? Nee, Bets, het is nu niet het ogenblik om aan je gevoel toe te geven en te roepen van: 'het is mijn schuld?' Begrijp dan toch, dat mevrouw Montford al dergelijke uitlatingen met getuigen kan bewijzen en ze in een rechtszaal heel gek zullen klinken. Begrijp dan toch, dat ze de dingen heel onaangenaam voor jullie kan maken!"

Betsey gaf Carol een cigaret en stak er zelf ook een op.

„Maar we hebben niets gedaan, Asey! We zijn hier alleen op een ongelukkig ogenblik gearriveerd, dat is alles! Zie je, toen je ons vanavond naar de Inn gebracht had... enfin we verveelden ons zo beestig! We besloten toen voor de grap hier in te breken en de dingen te halen, die Carol en Lewis wilden hebben. Het is tenslotte hun eigen huisje en die dingen waren ook hun eigendom!"

„Als jullie van de leeftijd van de Belhamels Kickclub waren geweest, dan had ik het me kunnen begrijpen. Maar nu... is het dan niet tot jullie doorgedrongen, dat er onaangename situaties uit zo'n inbrekerij zouden kunnen voortvloeien?"

„Nou ja,' zei Betsey, „het was tenslotte toch Carol's huisje. Ze konden ons toch niets doen? En Carol had toch de sleutel van de deur? Ja, we zijn natuurlijk wel over de muur geklommen, maarre... Enfin, we zijn door de achterdeur binnengekomen. Het licht brandde niet, maar Carol wist waar de schakelaar was. Tenminste, dat dacht ze."

„Hij was vroeger bij de ingang," zei Carol, „maar hij was daar niet meer. Toen gebruikten we onze zaklantaarn. Toen we in de zitkamer kwamen, struikelde ik... nu...".

„We vielen beiden," vulde Betsey aan, „we vielen over Vivian heen. Natuurlijk wisten we toen niet, wie ze was, we dachten het eerste ogenblik ook, dat het die blonde vrouw uit het huis van Colvin was. En natuurlijk wisten we ook niet, dat ze dood was. We renden weg naar de keuken en kregen toen eindelijk de schakelaar te pakken. Toen deden we het licht op en gingen weer terug naar de kamer. En toen zagen we, dat het Vivian was. Ja, je begrijpt, we wisten gewoon niet, wat we doen moesten. En terwijl we nog verbluft stonden te kijken, verscheen ineens die beroerde Johann en pakte ons beet... mijn schouder is vast bont en blauw... en blies op een fluitje. Ja, dat was bepaald romantisch. In minder dan geen tijd was de kamer vol groenlassen."

REGERINGSVOORSTEL ....

(Vervolg van pag. 2)

Toegang voor raadsman

Afgezien van afwijkingen van niet principiële betekenis verschilt het ontworpen systeem hierin van het Nederlandse, dat de raadsman eerst vrije toegang tot de gedetineerde verdachte heeft, wanneer de officier van justitie de rechter-commissaris in de zaak heeft betrokken, terwijl ingevolge artikel 50 van het evengenoemde Wetboek de raadsman in Nederland die bevoegdheid reeds heeft zodra de verdachte in verzekerde bewaring is gesteld.

Genoemd verschil vindt zijn grondslag hierin, dat het ongewenst geacht wordt in de eerste stadia van het voorbereidend onderzoek - welke ingevolge het voorgestelde artikel in tijdsduur zeer belangrijk worden verkort - de mogelijkheid open te stellen tot doorkruising van de werkzaamheden van politie en openbaar ministerie, terwijl die werkzaamheden, mede door moeilijkheden op taalkundig gebied, veel zwaarder drukken dan in Nederland het geval is.

Er moge verts de aandacht op worden gevestigd, dat de Nederlandse officieren van justitie voor zover valt na te gaan merendeels gebruik maken van de hun gegeven bevoegdheid om aan de raadsman de toegang tot de verdachte te weigeren.

Teruggave van goederen

De thans geldende tekst van artikel 204 staat er aan in de weg om van goederen welke niet rechtstreeks door misdrijf aan de eigenaar of rechthebbenden zijn onttrokken, de teruggave aan die eigenaar of rechthebbende te bevelen. Deze teruggave is bv. onmogelijk ten aanzien van door de veroordeelde met gestolen geld aangekochte goederen.

VERVOLG RAADSVERGADERING

„Joy-sailing" wordt niet met strafdreiging bestreden

Welnig bewondering heeft de Heer Yrausquin voor het Bestuurscollege, dat met een ontwerp tot het strafbaar stellen van Joy sailing komt als een middel op te treden tegen de baldadigheid van de opgeschoten jeugd. Het B.C. raakt hier niet de kern van de zaak. De oorzaak van de baldadigheid wordt met dit ontwerp niet aangepakt. De oorzaak is ledigheid; de werkloosheid. Nuttige arbeid is meer nodig, dan een bedreiging met gevangenisstraf. De Heer Yrausquin houdt dan een uitvoerig en romantisch betoog over de „vreugde en noodzaak van de arbeid" en vraagt het bestuurscollege meer aandacht te besteden aan het verschaffen van werk en goede opleiding. Voed de jongens zo nodig op, roept Spreker uit.

Ook de vissers worden met dit ontwerp niet geholpen, aldus de Heer Yrausquin. Wat nodig is zijn wegen voor de vissers naar hun boten. Maar terwijl er wel wegen worden geplaveid naar Pova en Palm Beach, kunnen de vissers wachten. De vissers hebben vriesruimte voor de vis nodig, maar niet dit ontwerp en ook niet de bemoeilijking van hun werkzaamheden door het in beslag nemen van hun boten, omdat zij geen nummer hebben gehaald. Spreker vraagt meer begrip voor de belangen van de vissers.

Tenslotte moet het spreker nog van het hart, dat hij zich zeer heeft verbaasd, dat in de Memorie van Toelichting wordt gesproken van de „hoge kosten van het opsporen van vermiste boten en personen". Uit de gegevens, die hem ten dienste staan, blijkt hem slechts, dat het bestuur de laatste tijd in dit opzicht juist zeer laks is geweest. Toen er vier jongens verdwenen waren, jongens die nimmer zijn teruggekeerd, werd dit Zondagsmorgens al vroeg gemeld, maar er waren geen reacties. Had het bestuur toen direct maatregelen genomen, mogelijk waren deze jongens te redden geweest. Nu werd pa (en nog wel door particulier initiatief) drie dagen later, op Woensdag een drietal vliegtuigen de lucht ingestuurd. Toen was het te laat.

Ook bij het opsporingswerk van de Argentina verwijst Spreker het Bestuur en de Havenmeester zeer laks optreden. Hoe komt het Bestuur nu aan die hoge kosten, vooral als men nog weet, dat de sportvliegers, indien zij gevraagd worden, hun nuttig en menslievend werk geheel gratis verrichten?

Optreden noodzakelijk

De Heer Eman noemt het ontwerp een goede verordening. Er moet opgetreden worden om de eigenaars van boten te beschermen en ook om de jeudige avonturiers tegen zichzelf te beschermen.

De Heer Wever bestrijdt de opvatting van de Heer Yrausquin als zou er niets betaald worden voor het zoeken door sportvliegers. Overigens staan hem hier onvoldoende gegevens ten dienste en zal hij later gaarne meer uitvoerig op een en ander terugkomen. De opmerking van de Heer Yrausquin, hoe interessant ze mogen zijn, houden echter geen verband met het onderhavige ontwerp.

Het ontwerp wordt dan z. h. st. aangenomen.

Op voorstel van de Heer Lacle wordt dan het voorstel tot het sluiten van een straatverlichtingscontact met Elmar opnieuw naar de afdelingen verwezen. De Heer Geerman wijst er nog op dat door dit traineren verschillende uitbreidingswerkzaamheden aan het straatverlichtinsnet moeten worden gestaakt, terwijl door het treuzelen van de Raad het eiland nu al sinds Januari per maand f. 1312.- te veel betaald. Deze argumenten, hoe belangrijk ook, vermogen het hart der politici niet te beroeren en met 18 tegen 3 stemmen wordt het ontwerp-contract weer naar de afdelingen verwezen.

Nogmaals de chauffeurs

Het verzoekschrift van de Arubaanse Chauffeurs Bond wordt weer naar de afdelingen verwezen en ook het verzoek van de Heer Petronia om dispensatie van het verbod voor Raadsleden werkzaamheden voor het eiland uit te voeren, gaat naar de afdelingen, als de Heer Goedhoop, in verband met de juridische aspecten van deze zaak hierom gevraagd heeft.

Ook Jongensgesticht broodnodig

Als het ontwerp contract voor Bethanie aan de beurt komt, uit de Heer Yrausquin voor het eerst van de avond enkele vriendelijke woorden aan het adres van het Bestuurs college. Het is met grote voldoening dat spreker eindelijk iets daadwerkelijks ziet uitgaan van het B.C. met betrekking van de heropvoeding van de jeugd.

Het ontwerp heeft zijn onverdeelde instemming en hij zal gaarne zien dat het Tehuis aan de Stichting wordt geschonken onder voorwaarde dat het **uitsluitend** voor jeugdwerk gebruikt zal worden.

Het blijft voor Spreker echter zeer teleurstellend, dat er tot nu toe practisch niets gedaan is voor de verwaarloosde en ontspoorde jongens. Dit probleem is mogelijk nog urgenter, dan dat van de meisjes. De Rechterlijke Macht, en Politie klagen steen en been over de toenemende baldadigheid. Het enige wat de politieke tegenstanders van spreker tot nu toe hebben gebracht is een afdeling jeugdgevangenis, maar daarmede is het probleem niet opgelost. Heropvoeding blijft nodig. De Raad krijgt dan **een** preek te horen over het ontzettende lot van vele verwaarloosde jongens en als in een roman schildert spreker de ellende. Bewondering heeft de Heer Yrausquin voor het prachtige werk dat op Curacao wordt gedaan door Broeders van de Kruisvaarders van St. Jan. Zich tot de voorzitter wendend, zei spreker: Nog niet zo lang geleden reisde U samen met een der ambtenaren vele honderden mijlen om een hotel te bezichtigen in de omgeving van Miami.

Ik zou U willen aanraden nu eens een reisje van slechts 75 mijl te maken en dit prachtige, veel nuttiger werk te gaan bekijken. Poog dan daar op Curacao de Broeders te bewegen ook op Aruba dit werk te komen doen.

De Heer de Wever deelt mede, dat er bij het bestuur plannen voor een jongensgesticht bestaan en dat dat voorbereidende besprekingen reeds werden gevoerd, en niet alleen met de Overste van St. Jan, maar ook met de Eerwaarde Freres, die hier zulk belangrijk werk op onderwijsgebied doen.

Nodig is de goedkeuring van de Bisschop en het door deze autoriteit aanwijzen van een orde die dit werk hier kan verrichten. Het aanbod van een dienstreis wordt gaarne aanvaard, maar is overbodig, daar de Heer de Wever het Tehuis op Curacao zeer goed kent. Nadat ook de Heer Eman zijn vreugde over het ontwerpcontract met Bethanie heeft geuit, wordt het voorstel zonder hoofdelijke

(Vervolg op pag. 4)

DE STRIJD OM HET RECHT (4)

door **HANS G. KRESSE**

„Urgun!" roept de Lynx uit, als de koerier uit het Noorden zijn dampend paard voor hem laat stilhouden. „Wat brengt jou hier! Is er iets misgelopen? Spreek op, man! Spreek!"
Dodelijk vermoeid laat de ruiter zich uit het zadel glijden. De mannen groepen nieuwsgierig om hem heen. Op alle gezichten is spanning te lezen. Erwin werpt hem bewonderende blikken toe.
„Ik kreeg opdracht mij zo snel mogelijk naar u toe te begeven, o Lynx der Wouden," brengt de koerier uit, wanneer zijn adem wat rustiger gaat. „Uw verspieders op Baldon's burcht gaven het bericht door dat de roofridder raadselachtig bezoek heeft gekregen. Lauri de magiër bevindt zich op dit ogenblik bij hem." Een gemompel van verwondering stijgt op uit de verzamelde mannen. Lauri in het Noorden? Welke reden kan de magiër hebben zijn veilige schuilplaats te verlaten? Maar de Lynx knikt ernstig.
„Mogelijk weet ik daartoe de reden," wendt hij zich tot Eric, die het nieuws met stijgende onrust heeft aangehoord.
„Vage berichten drongen tot mij door, dat Lauri niet meer in staat is, zijn soldaten hun soldij te betalen. En zoals ge mij vertelde, bezit Baldon de scheepslading goud, welke hij u ontstal! Misschien tracht de Zwarte Hond thans listig een overeenkomst met Baldon te treffen."
„Maar dat moet tot iedere prijs verhinderd worden!" roept Eric opgewonden uit. De waarschuwing van de Dvergars krijgt nu eensklaps betekenis voor hem. „Er staat ons maar één ding te doen, Lynx!" Een ogenblik kijken de twee mannen elkander aan. Zij weten dat zij beiden op hetzelfde doelen, wanneer hun blikken zich op de verzamelde krijgers richten. „Inderdaad, er staat ons maar één ding te doen," zegt de Lynx. En met schallende stem kinkt zijn bevel: „Mannen! Kamp opbreken! Snel! Wij trekken met ijlmarsen naar het Noorden!" Nauwelijks een kwartier later beweegt zich een lange colonne door het dichte woud. Een klein legertje vastberaden mannen trekt Noordwaarts - bezield met een grimmige haat jegens Baldon, de roofridder!

Verbitterd duel met naam en eer van Statenlid als inzet

Yrausquin: Bewijzen voor corruptie en eedbreuk

De Palm: Laaghartige politieke stunt, gebaseerd op verzinsels

De Heer Yrausquin begint zijn uitvoerig betoog met een verhandeling over de goddelijke eigenschappen „zin voor rechtvaardigheid en waarheid" en de Goddelijke drank, die in ons allen leeft tot het zoeken naar recht en het vasthouden aan bepaalde normen, waardoor het rechtsgevoel bevredigd wordt. Helaas hebben tal van factoren van binnen uit en van buiten af invloed en zo kan het gebeuren, dat de gemeenschap soms bepaalde sancties moet stellen om afgedwaalden weer op het rechte spoor te brengen.

Het eerste wat van een Raadslid geëist wordt, is dat hij een eed aflegt en deze is voor het handhaven van het vertrouwen in de democratische principes van het allergrootste belang. Die eed moet zijn waarde behouden, daar anders geen deugdelijk bestuur mogelijk is. Spreker acht het daarom zijn dure plicht hier in het openbaar te verklaren dat er gegronde vrees bestaat, dat een der raadsleden, de Heer de Palm deze heilige eed geschonden heeft.

Hij wijst er vervolgens op, dat in de brief, die de Heer de Palm destijds aan de Eilandraad zond staat, dat hij iets zal laten en iets zal doen, n.l. de steun opzeggen aan de PPA en het Regeringsblok, in het bijzonder de AVP te zullen steunen. Dit gevoegd bij zijn verklaringen aan enkele intieme kennissen, aldus de Heer Yrausquin, dat hij de nieuwe politieke koers in de Eilandraad koos, vanwege een betrekking bij het Gouvernement is voldoende om het bewijs te vormen voor onze bewering, dat de Heer de Palm zijn eed schond. Het is dan niet nodig, verder stil te staan bij het feit, dat hij zijn mandaat schond, vervolgde de Heer Yrausquin, dat blijkt uit de brieven, die eerder op de avond werden voorgelezen, en die ondertekend werden door mensen, die hem destijds voordroegen als candidaat voor de PPA.

Commissie ad hoc

De Heer Yrausquin stelt dan namens zijn fractie voor dat de Raad een commissie van onderzoek benoemt, bestaande uit vertegenwoordigers van elk der fracties. Een onderzoek is noodzakelijk, aldus de Heer Yrausquin, om de waardigheid en decentie van het Eilandelijk College hoog te houden.

De Heer de Wever: Welke sancties had U gedacht?

Yrausquin: Als de Heer de Palm nog een greintje eergevoel heeft, en mocht blijken dat onze beschuldiging juist is, dan verwacht ik van hem, dat hij als Raadslid bedankt.

De Heer de Wever: Dan stel ik voor dit voorstel naar de afdelingen te verwijzen.

Valse beschuldigingen

Hiervan wil de Heer de Palm echter niet horen. Hij verklaart, dat hier ernstige beschuldigingen zijn geuit. Er is stemming gemaakt in deze openbare vergadering en reeds lange tijd van te voren op velerlei wijzen. De Heer de Palm acht zich ernstig in zijn eer en goede naam aangetast en vraagt de Raad daarom zich te willen uitspreken of zij al dan niet bevoegd is een commissie te benoemen, als door de Heer Yrausquin voorgesteld. Indien de Raad mocht besluiten hiertoe niet bevoegd te zijn, dan hoop ik dat er een commissie zal worden genoemd, welke zich zal beraden op middelen om een einde te maken aan de intimidatiepolitiek van de Heer Yrausquin.

Het opbrengen van dit agendapunt, moet worden gezien, als een lage, politieke stunt, welke getuigt van kwade trouw van de kant van de Heer Yrausquin. Hij heeft er eerst voor gezorgd, riep de Heer de Palm uit, dat de publieke tribune goed bezet is en dat hij daarvoor zijn prachtige toespraak kon afsteken.

Een prachtige toespraak, maar voor wie goed geluisterd heeft, is het duidelijk dat de beschuldigingen niet gestaafd worden en dat zij slechts berusten op roddelpraatjes. Vager dan „intieme vrienden" kan het wel niet. Met kwade wil legt hij de brief die ik aan de Raad zond, verkeerd uit en deze onbewezen insinuaties zijn voldoende voor elk normaal, behoorlijk mens om de onoprechtheid ervan te doorzien.

Wat is er inwerkelijkheid gebeurt, vraagt Spreker zich af. De PPA heeft een werkprogramma. Ze wil het echter niet uitvoeren en er wordt niet nagekomen, wat beloofd werd. Als er eedschenders zijn, dan zijn het de zeven heren, die rechts tegenover mij zitten.

Justitie de autoriteit

De kwade trouw spreekt duidelijk uit de vaagheid van de beschuldigingen. Indien ik een strafbaar feit heb gepleegd, en dat is het schenden van een eed zeker, dan is het normale burgerplicht van de Heer Yrausquin dit aan te geven bij de bevoegde autoriteiten, maar niet hier in de Eilandraad, waar hij zich kan dekken achter de onschendbaarheid en misbruik kan maken van het instituut der Openbare vergaderingen. Terwille van de partijpropaganda wordt mijn naam en goede eer aangetast op zo onbehoorlijke wijze.

Corruptie in R.P.?

De Heer Eman wijst er op dat de beschuldiging van ruimere strekking is dan ogenschijnlijk blijkt. Indien de Heer de Palm is omgekocht met een Gouvernements betrekking, dan betekent de beschuldiging van de Heer Yrausquin ook een votum van wantrouwen tegen de leden van de Landsregering, die immers de benoeming van de Heer de Palm hebben goedgekeurd. Het ligt niet op de weg van de Raad om een onderzoek als door Yrausquin bedoeld in te stellen. Bovendien vraagt Spreker zich af, waar de Heer Yrausquin de moed vandaan haalt bezwaren te opperen tegen het loslaten van het partijverband door de Heer de Palm, terwijl Yrausquin zelf het mandaat dat hem door de AVP kiezers gegeven werd, schandelijk verraadde.

Tussen de bedrijven door heeft de Heer de Wever nog weer verschillende malen aangedrongen op verwijzing van het voorstel Yrausquin naar de Afdelingen, om later de conclusies weer in het openbaar te ...

De Heer Yrausquin: Als iemand een fout maakt en dit inziet, kan ik hem waarderen. Vergissen is menselijk, maar als iemand volhardt in het kwaad, dan is hij pervers. Diep in zijn hart weet de Palm, dat hij kwaad deed, dat hij terwille van die betrekking iets heeft beloofd. Hoe kon de Palm bij voorbaat zeggen, dat hij de AVP zou steunen en tegen de PPA zou zijn. Hij bond zich bij voorbaat, dat verklaart zijn houding. Ik kan uit getuigenverklaringen te allen tijde bewijzen, hetgeen ik beweerde, aldus de Heer Yrausquin. En hij heeft meer gedaan, maar uit kiesheid zal ik nu nog zwijgen. Volgens de Heer Yrausquin heeft de Raad wel degelijk de bevoegdheid als door hem bedoelde commissie in het leven te roepen. De raad dient zichzelf te beschermen. Waarom bang voor een onderzoek als Uw geweten rein is, aldus besloot de Heer Yrausquin.

De Heer de Palm: Ik heb niet geschreven dat ik bij voorbaat voor alles van de AVP en tegen elk voorstel van de PPA zou stemmen. Ik schreef duidelijk „in het algemeen. Geen wonder, dat mijnheer Yrausquin mijn vrees niet begrijpt want die bestaat niet. Ik ben volkomen bereid mij te verantwoorden bij de bevoegde autoriteit. Men legt mij een ernstig, strafbaar feit ten laste, die ernstig behandeld dient te worden.

De vertoning van hedenavond heeft slechts kwade bedoelingen en dit is geen op zichzelfstaande vertoning. Al wekenlang wordt ik in advertenties en vlugschriften beklad. Ik wordt via anonieme telefoongesprekken en brieven bedreigd en ik weiger voor een commissie van onderzoek uit dit college te verschijnen, omdat ik mijn hoofd niet wens te buigen voor een laffe politiek van intimidatie. Als de Heer Yrausquin er van spreekt mij nog te willen sparen, heeft hij daar rare opvattingen over. Hij haalt mij door het slijk en poogt dat te rechtvaardigen met onbewezen insinuaties.

Het gaat hier slechts om een politieke rel, om partijproganda van de goedkoopste soort. Dit keer heeft Yrausquin geen dure advertenties te kopen, maar schrijft de pers gratis. Ieder weldenkend mens zal over deze methodes zijn eigen opinie hebben.

Dit optreden getuigt van een schromelijk gebrek aan begrip voor de taak van een Raadsslid en dat ik aan dit weerzinwekkend gedoe gedwongen werd mede te werken, spijt mij en voor de kostbare tijd die dit Uw raad gekost heeft, betuig ik U mijn spijt. Ik herhaal, dat ik bereid ben mij voor bevoegde autoriteiten te verantwoorden. Ik ben vrijwillig in de Raad gekomen en zal die eventueel vrijwillig verlaten, maar nimmer onder dwang van terreur.

De Heer Croes: Ik stel de Raad voor in overeenstemming met het gestelde in artikel 22 de beraadslagingen over dit onderwerp te sluiten. Dit is een voorstel van orde.

De Heer Yrausquin verzet zich hiertegen en eist het recht van het laatste woord, omdat hij de zaak aanhangig heeft gemaakt. De protesten helpen echter niet en met veertien tegen 6 stemmen wordt het voorstel Croes goedgekeurd. De Heer de Palm onthield zich hier bij van stemming terwijl AVP de UNA's en de Heer Wijngaarden voorstemden.

Het voorstel Wever tot het verwijzen naar de afdelingen wordt dan verworpen met 14 tegen 7 stemmen en het voorstel Yrausquin tot het instellen van een commissie ad hoc eveneens verworpen met 13-7 stemmen (De Palm onthield zich van stemming.

De kwestie is daarmede voorzover het de Raad betreft afgehandeld. Of er verder nog actie volgt, moet worden afgewacht.

Ambachtsschool

In antwoord op verschillende door de Heer Finck gestelde vragen, antwoordde de wnd. Gezaghebber, dat de school dit jaar nog zal worden afgebouwd, en dat een onderzoek is ingesteld naar de kwaliteit van het onderwijs op die school. Een commissie van deskundigen heeft onder meer laten weten, dat er enige wijziging dient te worden gebracht in de keuze van de onderwerpen voor de leerstof, in verband met de eisen die op ons eiland aan ambachtspersoon worden gesteld. Het Bestuurscollege is diligent. Wat enkele meer technische vragen betreft over het ambachtsonderwijs deelt de Heer Wever mede, dat het Bestuurscollege de gegevens zal verzamelen en schriftelijk aan de Raad zal laten weten.

Campo moet wachten

Tenslotte is er nog het voorstel van de Heren Goedhoop, Figaroa en Werleman om een principiele uitspraak van de Raad, dat zij tegen het stichten van een Campo is en tegen de toelating van buitenlandse prostituees.

De Heer Goedhoop wijst er op, dat het Statencollege zich in deze zin heeft uitgelaten, dat de Christelijke bevolking van ons eiland duidelijke taal heeft gesproken, maar dat de eilandraad zich in deze nog nimmer duidelijk heeft uitgelaten. Hij acht het niet nodig op de verschillende aspecten van deze zaak in te gaan, die zijn overbekend. De raad dient hier slechts officieel het standpunt van het Arubaanse volk vast te leggen.

Op voorstel van de Heer de Wever gaat het voorstel naar de afdelingen.

Een voorstel van de Heer Yrausquin om aan de Gezaghebber schriftelijk de beste wensen aan te bieden voor een spoedig en algeheel herstel, wordt met algemene stemmen aangenomen en als voorzitter de Wever de leden dan nog heeft medegedeeld dat het Cova rapport geheim dient te blijven tot de volgende vergadering, is het tien over twee en kan met een korte hamertik deze weinig bemoedigende vergadering worden gesloten.

JONGENSGESTICHT...

(Vervolg van pag. 3)

stemming goedgekeurd en wordt het Bestuur gemachtigd de noodzakelijke technische wijzigingen in het contract aan te brengen en te tekenen.

Machtiging rechtsgedingen

De Heer P. Croes (PPA) kan zich niet verenigingen met het voorstel van het Bestuur om machtiging te verlenen aan het Bestuurscollege om rechtsgedingen aan te gaan terzake wanbetaling van huren van de volkswoningen.

Sociale Zaken zou hier de grootste schuld hebben en in deze tijd van werkloosheid en loonsverlaging, moet het euvel plotseling worden verhelpen door drastische maatregelen, ten nadele van de bewoners. Spreker stelt voor om inplaats van de machtiging tot het voeren van rechtsgedingen aan het Bestuur machtiging te geven tot zeer spoedig optreden. Het zou het beste zijn, als de Commissie voor toewijzing van volkswoningen belast wordt met de achterstalligen een betalingsregeling te treffen. In geval van opzettelijke wanbetaling, kan dan altijd nog geval voor geval aan het bestuur machtiging tot procederen te verlenen.

De Heer de Wever wijst er op dat een huurovereenkomst onverbrekelijk vooropstelt, dat er huur betaald moet worden. Er zijn wantoestanden en mensen die goed kunnen betalen hebben grote achterstand. De woningen worden onder de kostprijs verhuurd en de gemeenschap moet hier zijn rechten doen gelden. Het voorstel Croes wordt dan met 13-8 stemmen verworpen, waarna de Heer Croes verklaart, dat verantwoordelijkheid voor het feit, dat aanstonds Arubaanse medeburgers op straat worden gezet, geheel voor rekening komt van degenen, die tegen zijn voorstel stemden.

De oorspronkelijke agenda is dan afgewerkt en de Heer de Wever roept de leden op, voor begonnen wordt met het „vuurwerk" zich waardig te gedragen en de zaken zo onpersoonlijk mogelijk te houden.

In behandeling komt dan het door drie leden van de P.P.A. fractie opgebrachte punt.

HOOG SPEL

(Vervolg van pag. 1)

gen tot de meest opwindende toneelspelen gaan behoren. Of het gezond is de kiezers zo voortdurend in opgewonden en geprikkelde stemming te houden wagen wij te betwijfelen. De gevolgen zullen zijn dat de eerbied voor het instituut der volksvertegenwoordiging snel zal afnemen en verdwijnen en het terrein is dan rijp voor regeringsvormen, die we uit vele andere landen kennen als zeer verderfelijk.

Intussen zouden wij zeker niet graag de schuld alleen op de schouders van de oppositiepartij schuiven. De Bestuurspartijen treft even grote, mogelijk nog groter schuld en wel door haar geheimzinnigheid. Hoe vaak gebeurt het niet, dat opwindende vragen door de oppositie worden gesteld die het Bestuur had kunnen voorkomen door tijdige openbaarheid. Waarom heeft bijvoorbeeld het Bestuur nooit verteld, dat het plannen voorbereidde voor een Jongens tehuis? Waarom wordt rond de Ambachtsschool en het rapport van de commissie van deskundigen zoveel geheimzinnigheid betracht?

Dit zijn maar twee voorbeelden, waarin de Regering door openbaarheid te betrachten diverse gisteravond gestelde vragen had kunnen voorkomen. Nu geeft het Bestuur al te veel de indruk het liefst achter gesloten deuren op eigen houtje te werken. En hoe gemakkelijk legt men dat niet uit als een teken van zwakte en werkloosheid. Waarom moet nu bijvoorbeeld het Cova rapport geheim gehouden worden? Opdat aanstonds in de Raad weer tal van vragen kunnen worden gesteld, die door publiciteit steeds beantwoord zouden kunnen zijn?

Indien het Bestuur naar beste weten „regeert", behoeft het de publiciteit niet te schuwen, maar in tegendeel zal het openbaarheid als zijn beste vriend en sterkste wapen kunnen beschouwen. Dan zal de samenwerking in de Raad weer beter worden en zullen politieke spelletjes en ophitserijtjes over en weer bewaard blijven tot rond de verkiezingsdagen.

In dit verband konden wij ook de oppositie tegen het openbaarmaken en aanhouden van een lijst van vergunningvragers voor de buslijnen ook niet bewonderen. Door een dergelijke lijst dagelijks bij te houden en desnoods buiten op het politiebureau aan te plakken voorkomt men alle geruchten en roddelarijtjes.

Waarom blijft de kwestie van het aandeel in de Winstbelasting geheim? Waarom wordt het rapport van deskundigen over de Ambachtsschool niet openbaar gemaakt?